

[Jørgen Jensen]

gift? At give de unge uddannelsesstøtte er en unødvendig udgift? Jeg må sige, at jeg synes, de udtalelser strider imod det, som venstre tidligere har stået for, i hvert tilfælde når det drejede sig om at skabe bedre forhold for familier, for børn og for unge.

Må jeg sige om de 4 forslag, at dem kan vi støtte, så meget mere som de jo i flere tilfælde er helt på linje med forslag, vi har fremsat tidligere. Jeg skal bare nævne beslutningsforslag nr. B 58, som jo til forveksling ligner det forslag, vi fremsatte som lovforslag nr. L 61. Jeg er af den opfattelse, at det er rigtigt, at vi igen og igen presser på med de problemer, der ligger i det. Derfor er det altså ikke nogle sure bemærkninger, jeg kommer med. Jeg siger det blot for at understrege, at vi er egentlig enige om, at det er nødvendigt at presse på.

Hr. Melchior satte spørgsmålstegn ved, hvorvidt statistikkerne er rigtige. Ja men er det egentlig spørgsmålet i dag, hvor vi ved, at der er mange på ventelisterne, hvor vi også ved helt konkret, at der er tilfælde, hvor mennesker ikke kan få deres børn anbragt i børnehaver? På den baggrund synes jeg, det er unødvendigt.

Der er lige kommet et svar i dag fra socialministeren på et spørgsmål fra fru Tove Jørgensen, som bl. a. siger, at man i 1976 måtte give en henstilling til 20 kommuner og i 1978 til 41 kommuner, fordi deres dækning på området ikke var tilstrækkelig. Spørgsmålet er ikke, om der blandt de 72.000 børn, der er på venteliste, er nogle, som er opført forkert, når situationen ganske enkelt er den, at der ikke er børneinstitutioner nok. Det er sådan set det afgørende vedrørende beslutningsforslag nr. B 58. Derfor kan vi støtte det forslag.

Jeg vil godt sige i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 59, at det er da rigtigt, at det ikke skal være en kamp imellem kønne, som der også er blevet sagt heroppefra, men netop vedrørende ligestilling kunne det offentlige gå i forvejen, altså gå frem for andre virksomheder, som er bundet af hovedaftalens bestemmelser om arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet. Man kunne her vise, hvordan det kunne gøres, hvis man var frigjort fra de hæmninger, som ligger her.

Vedrørende beskæftigelsesforanstaltninger for kvinder er det da rigtigt, at der må gøres noget. Man kan nok dele de ledige op og

sige, at det er de unge årgange, det er de ældre årgange og det er kvinder, der er hårdest ramt. Vi er meget enige i dette, men vi tror altså, at det først og fremmest er en generel indsats imod arbejdsløsheden, der kan løse de problemer. Når arbejdsministeren peger på, at der jo allerede er gjort noget fra regeringens side i de beskæftigelsesplaner, der ligger, og der er ansat flere kvinder, ja, så føler jeg trang til at angribe nogle af de udtalelser, som arbejdsministeren tidligere er kommet med omkring dette spørgsmål. Der har også været talt om, at den store præmiering ved at være til rådighed for arbejdsmarkedet har betydet, at flere kvinder har meldt sig til arbejdsløshedskasserne. Det er efter min mening en fejlagtig eller reaktionær udtalelse – så må man selv vælge, hvad det skal være. Det er en kendsgerning, at de foranstaltninger, der er truffet indtil nu, i hvert fald ikke har løst det problem, der lå her, og at det derfor er nødvendigt, at der presses på.

I forbindelse med spørgsmålet om ophævelse af adgangsbegrænsningen vil jeg da godt sige, når hr. Melchior taler om manglende planlægning: ja, den mangler i dette samfund, og det er årsagen til, at vi står i en situation, hvor man siger, at man skal lukke behandlingscentre, fordi der ikke er sygeplejersker nok. Altså er det en kendsgerning, at der ikke har været den planlægning, som kunne have unødvendiggjort et sådant forslag om at ophæve adgangsbegrænsningen.

Når man taler om, at der måske kunne blive overproduktion af jordemødre og sygeplejersker, så må vi stille spørgsmålet: ja men har dette samfund andre veje at anvise de unge, som søger uddannelse? Det har man jo ikke. Det er jo ikke sådan, at de kan vælge at gå over i en anden uddannelse. Nej, de kan vælge imellem at søge en uddannelse og at gå ledige. Sammenholdt med, at der mangler sygeplejersker, og at der mangler jordemødre, så synes jeg, det er rigtigt, at man i hvert fald peger på, at det her er helt urimeligt at opretholde grænser, som man gør i dag. Det er ikke tegn på, at man ønsker planlægning eller ønsker at løse problemerne, når man taler om, at socialistiske partier skulle gå ind for planlægning, det er i virkeligheden et forsøg på at skjule den forbrydelse, som det nuværende samfund begår over